

чума и гладъ, погълнали всички народни сили, веществени и нравствени“.

Всрѣдъ общия наивенъ оптимизъмъ единичкѣ Селимински ималъ нѣкои „скръбни предчувствия“. Не че и той не сподѣлялъ вѣрата и ентузиазма на другаритѣ си; но, по-опитенъ отъ тѣхъ, той не изключвалъ тежки несгоди, когато си спомналъ сѣдбата на българския народъ при всички подобни исторически сътресения. Не е ли могло да мине освобождението безъ голѣми изпитания, все пакъ страданията и жертвитѣ не би трѣбвало да достигнатъ страшни размѣри. Представяйки си тѣзи възможности, Селимински изтрѣпва, макаръ и да е твърдо решенъ да върви напредъ. „Колчемъ Русия, мислѣлъ си той, обявяваше война на Турция, турцитѣ, отивайки къмъ дунавскитѣ брѣгове противъ руситѣ, се спираха въ градоветѣ по пѣтя си, гдето охолно се продоволствуваха за смѣтка на българското население, тѣй като селата се разбѣгваха изъ планинитѣ и всичката тежестъ падаше върху гражданитѣ. Данѣцитѣ се увеличаваха четирикратно, а злодействата на башибозука биваха неописуеми, продължавайки до свършека на войната, когато пѣкъ настѣпваше гладъ и чума въ течение на две-три години. При такива случаи селата биваха унищожавани, населението се разпрѣсваше и всѣка търговия и промишленостъ преставаше. . .“ Нима само грѣцкото възстание отъ 1821 г. не коствало четири години жестоки преследвания на българитѣ, та сливенскитѣ по-крупни търговци не трѣбвало да забѣгватъ въ Брашовъ, изоставяйки до 1825 г. и семейство и имотъ?

Русия обявила войната на 29 априлъ 1828 г. И веднага върху българитѣ се стоварили нечувани тежести и неволи, които Селимински ни описва съ всичкия душевенъ потресъ, упазенъ живо въ споменитѣ му. По пѣтя си къмъ Дунава османскитѣ орди минавали често презъ Сливенъ. Какво е означавало това за единъ градъ, знае се добре отъ всички подобни походи. „Ангариитѣ се увеличиха дотолкова, че народътъ се употрѣбваше вмѣсто впрегатенъ добитѣкъ. Мѣже, жени, деца, старци влачеха на грѣбъ всрѣдъ зима храни и други припаси отъ вси страни къмъ турския лагеръ. Всички шивачи и обуцари работѣха ангария дрехи и обуца за войската. Майстори, работници, притежатели на добитѣкъ си-